

„Naša Srbija“ i Banca Intesa obezbedile stan porodici Vitković

Jagodina (15. septembar) – Zajedničkom akcijom nevladine organizacije „Naša Srbija“ i Banca Intesa, za Danijelu Vitković, samohranu majku i njeno četvero dece obezbeđen je novi dom. Ključeve novog stana, površine 68 kvadratnih metara, za koji je sredstva obezbedila Banca Intesa, porodici Vitković uručile su Sanja Pajević Bundalo, direktorka „Naše Srbije“ i Maja Kolar, direktorka sektora za marketing i komunikacije Banca Intesa.

Ova akcija rezultat je dugogodišnje saradnje „Naše Srbije“ i Banca Intesa, generalnog pokrovitelja organizacije, koja pored ostalih programa materijalne i psihosocijalne podrške deci podržava i inicijative koje imaju za cilj rešavanje stambenog pitanja porodica o kojima brine „Naša Srbija“.

Porodica Vitković koju čine Dejana - učenik petog razreda, Ivana – sedmi razred osnovne škole, Hristina – druga godina gimnazije u Jagodini, Stefan – učenik četvrte godine srednje saobraćajne škole u Čupriji i njihova majka Danijela (1973) ponovo će nakon više od 10 godina imati svoj dom.

Za petločanu porodicu Vitković, koja je od 1999. promenila nekoliko mesta prebivališta, živeći u vrlo nehumanim uslovima, ova donacija predstavlja novi početak i najveću podršku koja im iz osnove menja i znatno olakšava život, pogotovu Hristini čije je zdravlje narušila astma i hašimoto sindrom (oboljenje štitne žlezde, koje se leči doživotno). Sredstva za nameštaj i pokućstvo donirala je „Džet kompani“ iz Kikinde, a akciju je medijski podržao list „Press“.

Porodica Vitković je od 2001. godine u programu pomoći „Naše Srbije“. Otac dece, Dejan Vitković poginuo je kao civilna žrtva, 7. aprila 1999. godine prilikom NATO bombardovanja pošte u Prištini. Radio je kao konobar, ali nije bio prijavljen, tako da porodica ne može da ostvari pravo na porodičnu penziju. Majka je po zanimanju medicinska sestra, koja povremeno, kada se ukaže prilika, obavlja druge poslove, pošto ne uspeva da pronađe stalno zaposlenje u svojoj struci.

Porodica Vitković stanovala je u iznajmljenom stanu u Jagodini, a sredstva za kiriju dobijali su od „Naše Srbije“ zahvaljujući donatorima. Porodica je 15. jula 1999. godine prinudno napustila Prištinu. Najpre su izbegli u Niš, pa u Borču, zatim u Leskovac, Kuršumliju i 2006. godine u Čačak. Avgusta 2007. godine prebivalište su pronašli u Paraćinu, da bi se iste godine ponovo preselili, ovog puta u Jagodinu gde i danas žive. Porodica ne prima nikakvu pomoć od strane nadležnih institucija, a preostala rodbina im ne pruža nikakvu vrstu podrške. Pomoć u garderobi i obući deca dobijaju od svojih školskih drugova. Novčana pomoć i donacije koje primaju samo preko „Naše Srbije“ olakšavaju im veoma težak život.